

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

28. října 117, 702 18 Ostrava

Č.j.: MSK 66983/2023
Sp. zn.: DSH/10389/2023/Bor
067.1 S5
Vyřizuje: Ing. Roman Bordács
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 794
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 05.06.2023

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání, které podal [redacted] (dále jen „obviněný“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 25.04.2023, spis. zn.: S-SMO/101576/23/DSČ, č. j.: SMO/261283/23/DSC/Fol, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad vycházel ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně vedené pod spis. zn.: S-SMO/101576/23/DSČ, včetně napadeného rozhodnutí a proti němu podaného odvolání.

Správní orgán I. stupně uznal obviněného vinným tím, že dne 01.02.2023 v 15:50 hodin v Ostravě, na ulici Rudná, poblíž křižovatky s ulicí Tavičská, ve směru jízdy na Havířov, jako řidič motorového vozidla tovární značky Volkswagen, registrační značky [redacted] při řízení vozidla držel v ruce telefonní přístroj.

Tímto jednáním obviněný porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a úmyslně spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu.

Za přestupek byla obviněnému uložena podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1 700 Kč.

V souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám,

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800

WWW.

Elektronický podpis - 5.6.2023
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Roman Bordács
Vydal : PostSignum Qualified CA 4
Platnost do : 20.3.2026 10:30:24+00'01:00

Elektronický podpis - 5.6.2023
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Roman Bordács
Vydal : PostSignum Qualified CA 4
Platnost do : 20.3.2026 10:30:24+00'01:00

a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 26.04.2023 prostřednictvím datové schránky. Dne 28.04.2023 u správního orgánu I. stupně podal obviněný odvolání, přičemž v odvolání uvedl, že do spisu doplní čestné prohlášení svědka (spolucestujícího). Správní orgán I. stupně obviněnému k doplnění čestného prohlášení svědka stanovil lhůtu 5 dní. Dne 04.05.2023 obdržel správní orgán I. stupně sdělení obviněného, že vzhledem ke zdravotnímu stavu svědka, toto doplnění nebylo možno doložit.

V odvolání obviněný zcela popírá, že by se dopustil spáchání přestupku tak, jak je to uvedeno ve skutkové větě napadeného rozhodnutí.

Obviněný zpochybňuje svědectví policisty pprap. Ladislava Zelíka, který v úředním záznamu uvedl, že obviněného zřetelně viděl ze vzdálenosti 4-5 metrů a následně u ústního jednání po dvou měsících policista uvádí, že obviněného viděl držet v ruce mobilní telefon ze vzdálenosti do 10 metrů. Dále si svědek nepamatoval, kde vlastně stál, kdy pořizoval videozáznam a barvu bundy obviněného.

Obviněný namítá, že není možné, aby policista mohl současně na vlastní oči vidět obviněného držet mobilní telefon v ruce a zároveň se dívat do mobilního telefonu a natáčet obviněného. Dále uvádí, že ve vozidle měl handsfree, takže neměl důvod držet mobilní telefon za jízdy v ruce. Z videozáznamu je vidět pouze to, jak obviněný levou rukou drží volant, nelze s jistotou tvrdit, že drží v pravé ruce mobilní telefon. Obviněný uvádí, že se plně věnoval řízení a mobilní telefon mohl držet jeho spolujezdec.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

1) Procesní stránka věci

V procesním postupu správního orgánu I. stupně krajský úřad neshledal pochybení, které by způsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně na základě oznámení přestupku Policie ČR ze dne 09.02.2023, které mu bylo doručeno dne 14.02.2023, zahájil dne 21.02.2023 řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu doručením příkazu ze dne 21.02.2023 obviněnému.

Dne 22.02.2023 se k správnímu orgánu I. stupně dostavil obviněný a nahlédl do spisové dokumentace, přičemž mu byl přehrán i kamerový záznam přestupkového jednání. Obviněnému byla pořízena fotokopie spisu. Dále si obviněný pořídil na vlastní mobilní telefon fotografie obrazového záznamu. Současně obviněný do úředního záznamu podal odpor proti příkazu ze dne 21.02.2023, sp. zn.: S-SMO/101576/23/DSČ. Podáním včasného odporu byl příkaz v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní orgán I. stupně pokračoval v zahájeném řízení o přestupku doručením předvolání k ústnímu jednání ze dne 07.03.2023, které bylo obviněnému doručeno dne 07.03.2023, a jehož součástí bylo poučení, že při tomto ústním jednání bude obviněnému dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Konání ústního jednání správní orgán I. stupně nařídil na den 03.04.2023 v 09:00 hodin.

Současně správní orgán I. stupně na tento den předvolal k ústnímu jednání svědka, a to zasahujícího policistu pprap. Ladislava Zelíka. Dne 03.04.2023 se konalo ústní jednání za přítomnosti obviněného, který se ve věci vyjádřil. Dále obviněný navrhnul výslech svědka – spolujezdce, což správní orgán I. stupně zamítl. Z protokolu o ústním jednání ze dne 03.04.2023 vyplývá, že obviněný měl možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které mu jsou kladeny za vinu, a mohl uplatnit veškerá práva obviněného. Měl rovněž možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Daný protokol obviněný podepsal. Dále na tomto ústním jednání jako svědek vypovídal zasahující policista pprap. Ladislav Zelík. Následně dne 25.04.2023 vydal správní orgán I. stupně napadené rozhodnutí, které bylo obviněnému doručeno dne 26.04.2023 do datové schránky.

2) Skutkový stav věci

Krajský úřad má za to, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Ze spisového materiálu dodaného Policií ČR lze zjistit místo a čas spáchání přestupku, tedy dne 01.02.2023 v 15:50 hodin v Ostravě, na ulici Tavičská, kolmo k ulici Rudná. Dále lze z těchto podkladů zjistit skutečnost, že vozidlo řídil obviněný, který byl ztotožněn z předložených dokladů jako . V rámci ústního jednání, byl jako svědek vyslechnut zasahující policista pprap. Ladislav Zelík.

Svědek pprap. Ladislav Zelík vypověděl, že v uvedený den v odpoledních hodinách s kolegyní vykonávali dohled nad BESIP na ulici Rudná x Tavičská, služební vozidlo bylo postaveno kolmo k ulici Rudná, kdy přes čelní sklo služebního vozidla sledovali projíždějící vozidla. V čase okolo 16:00 hodin si všiml projíždějícího vozidla bílé barvy (dodávka), které jelo po ulici Rudná, od ulice Závodní, ve směru do Havířova, kdy řidič tohoto vozidla držel za jízdy v pravé ruce před sebou dotykový mobilní telefon. Po tomto zjištění se rozhodli provést u tohoto vozidla silniční kontrolu. Výše vedené vozidlo zastavili předepsaným způsobem na ulici Rudná, poblíž prodejny Mercedes-Benz. Řidiče v rámci silniční kontroly vyzvali k předložení dokladů potřebných k provozu a řízení vozidla. U řidiče byla následně provedena lustrace a dechová zkouška, obojí bez závad. Svědek uvedl, že řidiči sdělil důvod zastavení a to, že držel mobilní telefon při řízení vozidla. Řidič s přestupkem nesouhlasil. Řidiče na místě poučil, že s ním sepíše oznámení o přestupku, kdy věc bude následně předána k projednání do správního řízení. Ke spisové dokumentaci byl dodán kamerový záznam ze služební mobilní platformy.

Při podání svědecké výpovědi na otázky správního orgánu policista Zelík uvedl, že uvedeného dne byla velmi dobrá viditelnost, běžné denní světlo, bez srážek, řidič držel mobilní telefon před sebou v úrovni volantu, obviněného viděl držet v ruce mobilní telefon na vzdálenost do 10 metrů, a to jasně a zřetelně. Na otázku obviněného, zda byl oblečen stejně (záchranné červené kalhoty a černá bunda), svědek odpověděl, že si pamatuje, že obviněný měl červené kalhoty s reflexními pruhy, horní oděv si nevzpomíná. Na otázku obviněného, zda může doložit záznam z osobní kamery, svědek odpověděl, že záznam je již přemazán jiným záznamem vzhledem k časovému odstupu. Na otázku obviněného, zda si je jistý, že na pořízeném záznamu, na mobilním telefonu, nemohla být ruka spolujezdce, svědek uvedl, že provoz projíždějících vozidel sledoval vlastním zrakem, kdy viděl, jak řidič drží mobilní telefon. Obrazový záznam na služební mobil pořídil jako podpůrný prostředek.

Ze svědecké výpovědi pprap. Ladislava Zelíka bylo zjištěno, že obviněný, jehož totožnost byla na místě ověřena, řídil dne 01.02.2023 v čase okolo 16:00 hodin v Ostravě, na ulici Rudná, poblíž křižovatky s ulicí Tavičská, ve směru jízdy na Havířov, řídil motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, registrační značky

 přičemž za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, a proto byl hlídkou Policie ČR předepsaným způsobem zastaven. Svědecká výpověď pprap. Ladislava Zelíka je v souladu s ostatními podklady, které jsou součástí spisové dokumentace.

Stěžejním důkazem ve věci je svědecká výpověď policisty, ostatní listiny ve spise jsou použity pouze jako podklad pro vydání rozhodnutí. Věrohodnost svědecké výpovědi krajský úřad již v tomto rozhodnutí hodnotil. V daném případě se jedná o přestupek, který byl zaznamenán tím, že jej viděl policista, což je zcela přirozené, pokud policista náhle spatřil v silničním provozu řidiče, který drží za jízdy v ruce hovorové zařízení. Audio ani videozáznam není k prokázání skutkového stavu v dané věci potřebný, neboť tyto přestupky jsou běžně zaznamenány pouze zrakem policistů. Správní orgán I. stupně dle krajského úřadu postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy a s hodnocením věci tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, se krajský úřad ztotožňuje.

Výpověď zasahujícího policisty krajský úřad označil jako věrohodnou, oproti tvrzení obviněného, že se přestupku nedopustil. Obviněný měl možnost vyjádřit se do oznámení o přestupku, což však neučinil.

Při posuzování protiprávního jednání, spočívajícího v naplnění skutkové podstaty přestupku a stanovení výše sankcí dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, krajský úřad vycházel z ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, které stanoví, že „Řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení“.

Krajský úřad má za to, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

3) Zavinění

Krajský úřad se ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně, který u přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu dovodil zavinění formou úmyslu nepřímého, neboť přímý úmysl se nepodařilo prokázat. Dle § 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich „*pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn*“.

Držení telefonního přístroje nebo hovorového nebo záznamového zařízení řidičem je vždy projevem volní složky jeho jednání, tedy toho, že řidič tak chce činit (bez toho, aniž by telefonovat chtěl, by netelefonoval); samotné držení telefonního přístroje řidičem za jízdy je přestupek, při němž vždy dochází k ohrožení bezpečnosti silničního provozu. Krajský úřad nemá pochyb o tom, že obviněný věděl, že držet za jízdy telefonní přístroj je přestupkem, když jako držitel řídičského oprávnění má povinnost znát zákon o silničním provozu, kde je v § 7 odst. 1 písm. c) stanoveno, že „*řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení*.“ Je nepochybné, že když řidič ví, že držet telefonní přístroj za jízdy, je protizákonné, v momentě, kdy se rozhodne telefon do ruky za jízdy vzít, je srozuměn s tím, že ohrožuje zájem chráněný zákonem, v tomto případě tedy bezpečnost silničního provozu, neboť je nepochybné, že v dané situaci nemá takové soustředění a reakce, které jsou za jízdy potřeba.

4) Materiální znak

Přestupky jsou činy nižší společenské nebezpečnosti, než je tomu u trestných činů a jejich materiální stránka je naplněna v podstatě vždy, když je naplněna stránka formální, ledaže existují takové zvláštní okolnosti, které naplnění materiálního znaku vylučují. Krajský úřad konstatuje, že zvláštní okolnosti v případě nevyšly najevo a ani obviněný je nepředestřel. K naplnění materiálního znaku přestupku tak postačí pouhá možnost ohrožení, nikoli faktický škodlivý následek. Pravidla silničního provozu totiž působí preventivně. Při tomto ohrožovacím jednání tak byla materiální stránka tohoto přestupku naplněna již tím, že obviněný vykonával činnost (držel při řízení motorového vozidla v ruce telefonní přístroj), kterou mohl ohrozit bezpečnost osob, majetku, jakož i veřejný pořádek. Stejně tak pro naplnění materiálního znaku se nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen něčí život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv ohrožení konkrétních jednotlivců.

5) Správní trest

Co se týče uloženého správního trestu, tento nebyl uložen v rozporu se zákonem. Za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu se uloží podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 9 téhož zákona „Od uložení správního trestu podle odstavce 5 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.“ Správní orgán I. stupně postupoval při ukládání správního trestu v souladu se zákonem a v jeho mezích a uložil správní trest téměř v nejnižší možné hranici, kterou zákon stanoví a v tom je nutno spatřovat výchovný účinek, který je nezbytný při zohledňování ukládání sankcí. Výchovný účinek musí být represivní a preventivní, a by se obviněný podobného jednání v budoucnosti důsledně vyvaroval.

Paušální částka nákladů řízení ve výši 1 000 Kč je pak odůvodněna ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s vyhl. č. 520/2005, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb.

K námitkám uvedeným v odvolání krajský úřad uvádí:

Obhajobě obviněného, tj. že popírá přestupek, krajský úřad neuvěřil, jelikož svědek policista pprap. Ladislav Zelík potvrdil, že viděl, že řidič projíždějícího vozidla bílé barvy za jízdy držel v pravé ruce mobilní telefon. Byl pořízen kamerový záznam, dokládající v pravdě toliko průjezd vozidla na ulici Rudná, které řídil obviněný (na kamerovém záznamu je vidět silueta řidiče, který drží levou rukou volant vozidla). Krajský úřad má však za to, že to neznamená, že by svědek (policista) nemohl vidět přestupek. Svědek uvedl, že obviněný držel v pravé ruce mobilní zařízení. Přestože není kamerový záznam ostrý z důvodu jeho nízkého rozlišení, dostatečně prokazuje skutečnost, že policista mohl na místě přestupku lidským okem zaznamenat, že obviněný držel v ruce mobilní zařízení, neboť v den přestupku nebyla viditelnost nijak snížena a policista mohl jednání obviněného objektivně vidět lidským zrakem. Z kamerového záznamu je patrné, že policisté stáli se služebním vozidlem kolmo k pozemní komunikaci, po které projelo předmětné vozidlo, měli dobré výhledové podmínky, když jim ve výhledu nic nebránilo, a je tak patrné, že mohli minimálně po dobu tří sekund vnímat svými smysly protiprávní jednání obviněného. Krajský úřad má za to, že doba tří sekund je dostatečně dlouhá pro zaznamenání přestupku, nad to lze uvést, že služební mobilní telefon, na který byl pořízen kamerový záznam má omezené technické možnosti, kdy zachycuje pouze určitou výseč prostoru před služebním vozidlem. Kamerový záznam není schopen zachytit situaci v takové kvalitě a rozlišení, aby na něm bylo vidět to, co reálně vidí člověk, resp. lidské oko. Svědek uvedl, že provoz projíždějících vozidel

sledoval vlastním zrakem, kdy viděl, jak řidič drží mobilní telefon. Obrazový záznam na služební mobilní telefon pořídil jako podpůrný důkaz.

Přestupek spočívající v držení telefonního přístroje za jízdy v ruce je objektivně vnímatelný lidským zrakem, proto tvrzení policisty, že obviněného viděli držet v ruce za jízdy mobilní telefon, může být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení. Věrohodné svědectví policisty pak je dostatečným důkazem o jeho spáchání. Dalším krokem je pak porovnání výpovědi policisty s cílem učinit závěr o jeho věrohodnosti. Policistu lze obecně považovat za svědka nestranného, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. V tomto případě lze policistu pokládat jako svědka nestranného, plní úkoly pouze na základě služební povinnosti, který na bezdůvodném poškození obviněného nemá jakýkoliv zájem. V řízení o přestupku nebylo zjištěno, že by policista měl k obviněnému nebo k věci samotné jakýkoliv vztah. Nebyla také zjištěna žádná skutečnost, pro kterou by měl policista zájem obviněného poškodit. Vyjádření policisty je bez zásadních nepřesností, konzistentní a ve vzájemném souladu s oznámením přestupku a úředním záznamem.

Policisté vykonávali svou obvyklou pracovní náplň, tedy vykonávali dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích, nejednalo se o ničím zvláštní zásah, a nelze nalézt rozumného důvodu, proč by se policisté vystavili nebezpečí postihu, pokud by vypovídali nepravdivě. Policista je úřední osobou, státním zaměstnancem, příslušníkem ozbrojeného sboru, při plnění úkolů vykonává službu veřejnosti, mimo jiné je striktně vázán dodržováním zákonných ustanovení zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. Z této skutečnosti lze dovozovat větší motivaci vypovídat pravdivě, jelikož v opačném případě se vystavují hrozbě postihu. Odhalování přestupků je jedním z úkolů Policie České republiky. Naproti tomu obviněnému nehrozí žádný postih za křivou výpověď a nad to má na výsledku řízení o přestupku osobní zájem, neboť mu hrozí finanční a bodový postih.

K přestupku, který spočívá v držení telefonního přístroje při řízení vozidla, se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011 – 47, když uvedl: „*V takové situaci je klíčové zhodnotit věrohodnost a konzistentnost výpovědi svědků. Není v takové situaci nutně nezbytné, aby součástí spisu byly i důkazní prostředky jiné, zejm. fotografie, videa apod. Skutečnost, že řidič vozidla drží v ruce telefonní přístroj, je totiž objektivně vnímatelná lidským zrakem. Proto tvrzení policistů, že stěžovatelku viděli držet v ruce za jízdy telefonní přístroj, může být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení... policisté mohli na vzdálenost 10–13 metrů vnímat svými smysly, zda řidička při řízení drží mobilní telefon...*“.

Krajský úřad má za to, že o skutkovém stavu nejsou důvodné pochybnosti, protože skutečnost vnímaná policistou byla v daném případě spolehlivě, tj. bez pochybností, prokázána. Těžší problém se tak posouvá do hodnocení důkazů; na jedné straně stojí svědecké výpovědi policistů, na straně druhé tvrzení obviněného. Dle názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 25. 7. 2006 č. j. 6 As 47/2005-84, www.nssoud.cz : „Existence rozporu mezi jednotlivými důkazy není neobvyklá, přičemž v takové situaci je správní orgán povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné z vzájemně protichůdných skutkových verzí.“

Krajský úřad uvádí, že správní orgán I. stupně správně vyhodnotil shromážděné důkazy, kdy ve skutkovém zjištění přestupku nebyly zjištěny žádné rozpory, a to jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, přičemž dospěl k jednoznačnému závěru, že skutkový stav projednávané věci byl spolehlivě zjištěn. Listinné

důkazy, které byly získány a provedeny v souladu se zákonem, jsou konzistentní, ve vzájemném souladu, bez žádných nepřesností či logických rozporů, v ničem si neodporují, tvoří logický celek a působí přesvědčivě. Při prokazování skutku bylo postupováno v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (zásada materiální pravdy). Je tedy nepochybné, že obviněný porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Správní orgán I. stupně nepostupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, kdy jeho postup byl zcela v souladu se zákonem a příslušnou judikaturou.

K námitce obviněného, že výpověď svědka Zelíka je nevěrohodná, krajský úřad uvádí, že zapamatování si jistých skutečností a vybavení si jich s odstupem času závisí na jejich síle a odlišnosti. Nevybavení si proto s jistotou některých okolností z inkriminovaného dne např. popsat oblečení obviněného, vzdálenost, na kterou viděl svědek obviněného držet mobilní telefon, není důkazem o nevěrohodnosti policisty. Ze svědecké výpovědi a popisu místa vyplývá, že svědkovi nic nebránilo ve výhledu do vozidla řízeného obviněným, a to proto, že stáli v blízkosti vozidla obviněného a měl dostatek času přestupek zaregistrovat.

Skutečnost, že vozidlo obviněného je vybaveno sadou hands-free, kterou používá při telefonování, je irelevantní. Skutková podstata přestupkového jednání spočívá v držení mobilního telefonu v ruce při řízení vozidla a toto bylo prokázáno svědeckou výpovědi. K tvrzení obviněného, že telefon v ruce nadržel, že to mohl být telefon spolucestujícího, který mu ukazoval fotografie z oslavy, krajský úřad uvádí, že je přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve své věci nestranná a je u ní pochopitelné, bude-li tvrdit pouze takové skutečnosti, které jsou jí ku prospěchu. Na své tvrzení obviněný žádné důkazy nepředložil.

Námítky obviněného krajský úřad neshledal důvodnými, a ani z jiného důvodu neshledal rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jakož i řízení jemu předcházející, v rozporu se zákonem. Proto odvolání obviněného zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Roman Bordács
referent oddělení dopravně správních agend
odbor dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí: Magistrát města Ostravy

Vypraveno dne 05.06.2023